

keige mu sõea riistadega iggast uksest wälja nende meeste peäle, kes wilja tonud, löid neid mahha ja piisid keik wilja kottid iggast küljest oddadega läbbi. Seal ei aitnud kegi appi karjamine egga nende waeste wangide hallastuse ja armu pallumine. Keik said hirmust ja kolledat otsa — surma. Mitte ükski ei peasnud ärrapöggene ma; — agga selle auša emma poeg, kes sedda suurt head nende ritridele teinud, sai kahjuta kottist kui möel tuppest wälja tõmmatud ja ilma mingi häddata lahti ja koeu lastud, kes wärrisedes hirmo ja rõmo pärrast nenda lippates koju pole ruttas, et teine kõrw teist ei kuulnud.

Agga selle hirmsa kurja tembo pärrast piddid Willandi tallopoead igga aastä just Toma päwal weel peale sedda jure ühte uut maksu öiguse pärrast, lössi peale wima, et nad sekord nenda tormid ja rummalad olnud.

Kas nüüd teate, mikspärrast linna kohto herrad ja wallitsejad Toma päwa peawad?